

Den første Sag paa Dagsordenen var: **Tredie Behandling af „Forflag til Lov om Betalingen for de til Skifteves. fened henhørende Forretninger m. m.“** (Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 825 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende **Ændringsforslag:**

Af Udvalget:

Til § 3.

1) „Repartition“ i Slutningen af andet Stykke forandres til „Slutning“.

Til § 7.

2) 1ste Linie affattes saaledes: „Udenfor Kjøbenhavn tilkommer der de Mand, der af Skifteretten benyttes som Vidner ved Boers Behandling, hver“, og efter „Burderingskoner“ i næstsidste Linie indskydes som et nyt Stykke:

„For Kjøbenhavn ordnes Forholdet af Justitsministeriet“, hvorhos sidste Punktum gjøres til et nyt Stykke.

Til § 12.

3) Første Stykke udgaar fra „tages under Behandling“ til Slutningen, og i dets Sted sættes: „ikke ere sluttede eller udliveredede inden den Dag, da Loven træder i Kraft; dog bliver Gebyret for saadanne enkelte under et Bos. Behandling tidligere foresaldne Skifteretshandlinger, for hvilke der efter denne Lov ikke kan forudses særskilt Betaling, og der lægges efter den tidligere Lovgivning, for saavidt det tilkommer Rettsbetjenten. Fra samme Tidspunkt indskyde i øvrigt alle de Skifteforvalterne og Skiftekriverne hidtil tilfaldende Gebyrer i Statskassen“.

De stillede Ændringsforslag og Spørgsmaal om Lovforslagets endelige Vedtagelse fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Lh. Nielsen): Man tør maasse haabe, at de Ændringsforslag, som ere stillede, ikke skulle lægge Lovforslaget uoverstigelige Hindringer i Veien, om de bleve vedtagne. Jeg skal efter Sædvane med nogle faa Ord tillade mig at begrunde dem. Hvad først Ændringsforslaget under Nr. 1 angaar, vil det ses, at det er en Overfættelse af Ordet „Repartition“, og det er det samme Udtryk, som er brugt i Forflag til Lov om Skifte af Døds- og Fællesbo osv. i § 50. Der kaldes denne Handling „Slutning“, saa man tør vel gaa ud fra, at den høitærede Finantsminister ikke vil have Noget mod det Udtryk at indvende. Hvad dernæst Ændringsforslaget til § 7 angaar, da have vi troet at burde stille det af Hensyn til, at man ellers frygtede for, at Burde-

ringssmændene i Kjøbenhavn kunde faae altfor stor Betaling. Det vil nemlig ses, at to Kroner kræves mindst for hver Forretning; men efter hvad der er oplyst, kunne Burderingsmænd være med til 8 Forretninger een og samme Dag, saa det vil sjølgelig blive en rigelig stor Betaling, ja, man tror, at den vil blive for stor. Paa Landet, hvor der jo skal reises og foretages Forberedelser forinden selve Forretningen, kan man vistnok holde den større end her i Kjøbenhavn. Man har derfor troet at kunne lade det staa udenfor Kjøbenhavn, men rettest at overlade det til Ministeriet at afgjøre, hvor stor Betalingen i Kjøbenhavn passende kan være, idet man har troet at kunne gaa ud fra, at Justitsministeriet ikke vil fastsætte en høiere Betaling, end rimeligt er. Hvad endelig Ændringsforslaget til § 12 angaar, vil det let ses, at det er stillet af Hensyn til de Boer, som ikke ere sluttede, naar dette Lovforslag udkommer. Der kan jo være et Bo ganske nylig taget under Behandling, naar dette Lovforslag træder i Kraft, og det vil ifølge nærværende Lovforslag have at erlægge fuld Betaling. Det har man troet at være mindre rigtigt, og man har derfor tilladt sig at stille det Ændringsforslag, for at den ved dette Lovforslag fastsatte Betaling kan finde Anvendelse paa de Boer, som ikke ere sluttede, naar nærværende Lov udkommer. Derimod har man ikke troet, at det vilde være rigtigt at lade de Rettsbetjente, som ifølge de ældre Love havde en vis Ret til at faae Betaling, lide noget Tab derved; det er Grunden til Ændringsforslaget Nr. 3, og jeg skal afvente, hvad den ærede Finantsminister har at sige til disse Ændringsforslag, idet jeg vel kan tænke, at muligvis Ændringsforslaget Nr. 3 kan være det, der fra hans Side kan volde de største Betænkkeligheder, da jo Statskassen derved kommer til i det Mindste foreløbig en Gang at lide noget Tab derved.

Finantsministeren: Ved det til § 3 under Nr. 1 stillede Ændringsforslag skal jeg ikke gjøre nogen Erindring. Jeg anser det for at være en ren Redaktionsændring, der er stillet for at bringe Overensstemmelse tilveie imellem denne Lov og den anden Lov angaaende samme Gjenstand, som staaar paa Dagsordenen efter denne. — Ei heller skal jeg gjøre nogen Erindring ved Forflaget under Nr. 2 til § 7, skjøndt jeg tror, at Forholdet maasse ikke vil stille sig ganske saaledes, som den ærede Ordfører mente, idet det nemlig kun er for hver Gang Retten sættes, men ikke for hvert Bo, som kommer under Behandling ved samme Skifteret, at det omhandlede Gebyr skal udredes. Jeg skal dog som sagt for mit Bedkommende ikke gjøre nogen Erindring imod, at det overlades til Justitsministeriet at ordne dette Spørgsmaal. — Hvad derimod Ændringsforslaget under Nr. 3 til § 12 angaar, maa jeg meget beklage, at det ærede Udvalg ikke har fundet Anledning til at konferere